

روفیشخ

روفیشخ 14 اگست 1934ء نوں حافظ آباد صنعت گورنمنٹ وچ شیخ محمد شراف دے گھر پیدا ہوئے۔ میرک کرن توں بعد اوہ اپنے جدی پشتی تو ہے دے کار دبار وچ مصروف ہو گئے۔ پر کار دبار دے نال نال اوہناں نے تعلیم دا سلسلہ جاری رکھیا چنانچہ پنجابی فاضل کرن توں بعد اوہناں نے پہلے ایف اے تے فیرنی اے دا امتحان پاس کیتا۔

اوہناں نے 1964ء دے دوران پنجابی شاعری دے میدان وچ قدم رکھیا۔ اوہ پاکستان رائٹر گلڈ لاءور ریجن دے سینکرٹری دی پختنے گئے۔ ایہ دے نال نال اوہناں نے اپنا اک وکھرا علمی تے ادبی ادارہ پنجاب رنگ قائم کیتا جسے اوہ چیئر مین سن۔ روفیشخ دے شعری مجموعیاں وچ واثقان (قومی نظمان، بلداشر (غزلان)، چپ دا زہر (غزلان، گرناں (نظمان) غزلان تے گیت) تے شکر دوپہر (غزلان) شامل نیں۔ روفیشخ نے اپنی غزل وچ جدید عہد دے جدید مضموناں تے موضوعات نوں سمودتائی۔ اوہناں نے اج دے عہد دے انسان دے ذہنی تے قلبی کرب دے ذریعے پنجابی غزل نوں اک نو ان طرز احساس عطا کیتا۔ 21 جولائی 2000ء نوں رب نوں پیار سے ہو گئے۔

غزل

او بدوں تیک سارا تے خوف ہنیریاں جھلیاں رہن گیاں
 انسان نوں جد تک اپنیاں تدریاں جھلیاں رہن گیاں

 کنماں کو چسے اکھیاں آگے گوڑھ ہنیرے پنج گے
 کنماں کو چسے سوچاں دے وچ زہر لجھلیاں رہن گیاں

 اس پا سے بے دیہتا پانی سڑکاں روڑھ لے جاوے گا
 اوس پا سے مکہ نہر دے مُونہہ مکدیاں پلیاں رہن گیاں

 دھرتی اتے نقش رہن گے گزرن والے دیے دے
 پانی بھاؤں ٹک جاوے گا تنداں پھلیاں رہن گیاں

 جنگل دافت اون بننے گا ایساں قسمت شہزاد دی
 چھویاں دی چھاں ہیٹھاں علم کست باں جھلیاں رہن گیاں

 سوہرے گھر وچ کویں بننے گی صورت روڈ دیبے دی
 پیکیاں دے گھر جے نکڑیاں رُسیاں کھلیاں رہن گیاں

(مشکر دوپر)